

Zeus, Siewca

Chyba nie byłem nigdy za dobry dla siebie.
Tyle razy wymierzałem sobie cios.
Każdy ranek jak zawody w K1
i tylko zadający rany to "pros".
Bardzo długo do mnie szło zrozumienie
a potem parę razy je mijałem o włos
aż pewnego dnia wreszcie pierwszy element
trafił na swoje miejsce i zbudził to coś - świadomość.
Nie jesteśmy tylko zbitką tkanek.
Zobacz sam, jak to wszystko zgrane.
Czasem brak perspektywy nam
ale na bank to nie tylko przypadek.
Głęboko w sobie zakopaną mamy tę prawdę o sobie samych.
Zapomnianą aż tak, że nie dowierzamy
kiedy jawi się nam przed oczami
więc każdego dnia wolimy stawiać na materializm.
I gonimy latami tak za zmianami,
przekonani że znajdziemy siebie gdzieś za zakrętem.
A wystarczy parę chwil sobie dać,
żeby zdać sobie sprawę z tego co w nas niezmiennie.
Jakiś element nas, gdy wrastamy w materię budzi w nas gniew
bo podświadomie każdy z nas wie,
że jesteśmy jak wiatr,
który wieje gdzieś wysoko ponad koronami drzew.
Tyle rzeczy w nas pompuje zwątpienie tak głośno
a krew pompuje tlen tak cicho
że ciężko nam uwierzyć w to, że
największy skarb dostajemy za friko.
Może zrozumiesz to wszystko już dziś,
może jutro i może przyjdzie to z trudem
ale, gdy już odkryjesz swą naturę
pisz mail, zbij mi pięć mówiąc "Jestem cudem!"

Ja jestem siewcą! Dobrzy ludzie ze mną
dobre ziarno idą siać.
Rzucamy je w ciemność, mając pewność -
komuś może światło dać.
Każdy z Was jest siewcą! Dobrzy ludzie zewsząd
dobre ziarno idą siać.
Rzucają je w ciemność, mając pewność -
komuś może światło dać.

Szukamy siebie zawsze nie tam, gdzie trzeba:
przeszłość, przyszłość
a ucieka nam piękno.. Czego? Teraz.
Trzeba to zmienić szybko.
Nie raz dajemy się dobijać opiniom.
Bierzemy je za rzeczywistość naszą
bo nie wiemy, że je można ominąć
i żyjemy tak we wszystko włącząc.
Samoocena upaprana od stóp do głów
stoi przywiązana do cudzych słów.
Ile może to trwać, po grób?
Ile lat snuć się można jak trup?
Każdy z nas jest własnym guru.
Sami przysparzamy sobie masę bólu.
Czas otworzyć te bramy na środku muru
i obudzić to światło w duchu.
Bez miłości i szacunku do siebie
zostaniemy ofiarami, które szykują pętle.
Na co? Na same siebie
ale wierzę, że drzwi dobrych dni nigdy nie są zamknięte.
Dla korporacji zaślepionych zyskami
jesteśmy statystykami a traktujemy jak święte

to, co rzucają nam zamiast o siebie dbać
i nie łapać się na każdą przynętę.
Nie przyszedłem tu by prawić morały
lecz podzielić się tym, co może, może, coś zmienić.
Serce nie pozwala mi zostawić tego,
co widziałem w setkach źrenic.
Już czas nauczyć się wypatrywać tęczy, gdy pada.
Zwłaszcza, kiedy pada w nas
a gdy zmrok zapada
mrokowi nie dawać szans
i kierować się ku światłu gwiazd.

Ja jestem siewcą! Dobrzy ludzie ze mną
dobre ziarno idą siał.
Rzucamy je w ciemność, mając pewność -
komuś może światło dać.
Każdy z Was jest siewcą! Dobrzy ludzie zewsząd
dobre ziarno idą siał.
Rzucają je w ciemność, mając pewność -
komuś może światło dać.